

Jogerős ítélet a házastársára húsklopfolóval és késsel támadó férfi ügyében

Az emberölés büntettének kísérlete miatt Sz. D. vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Ítéltábla a védelmi fellebbezéseket részben alaposnak találta, ezért a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 14 évre enyhítette, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét kisebb pontossítással helybenhagyta. A másodfokú ítélet a mai napon jogerőre emelkedett.

A Nyíregyházi Törvényszék a 2024. május 2-án kihirdetett ítéletével Sz. D. vádlottat bűnösnek mondta ki különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének kísérletében. Ezért őt 17 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy nem bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a vádlottat kötelezte az 5 millió forintot meghaladó bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás lényege szerint a vádlott és a sértett házasságának megromlása miatt a sértett 2022 júniusában elköltözött kiskorú gyermekükkel a közös otthonból. A vádlott nem tudta elfogadni a tény, hogy párja elhagyta őt, ezért 2022. szeptember 30-án a hajnali órákban nyírtelki otthonába hívta a nőt, ahol a gyermekük is tartózkodott. A házban vita alakult ki közöttük, amely során a vádlott a széken ülő sértettet egy húsklopfolóval fejen ütötte, amitől a nő a földre került. A vádlott ezt követően őt több alkalommal olyan erővel hátba szúrta, hogy a kés pengéje eltörött. Miután a sértettnek sikerült felállnia, a vádlott a háta mögé került, belemarkolt a hajába, nyakát hátrafesztette és egy másik késsel a nyaka mindkét oldalát megszurta. Mivel a kiabálásra felébredt és sírni kezdett a másik szobában alvó gyermekük, a vádlott behúzta a nőt a hálószobába, utána vitt egy fejszét és egy kötelet, azonban a sértett ekkor halottnak tette magát, így a vádlott abban a hiszemben, hogy kioltotta az életét, felhagyott a bántalmazással és öngyilkosságot kísérelt meg a fürdőszobában. Ez alatt a sértettnek lehetősége nyílt a házból kimenekülni és a szomszédtól segítséget kérni.

A vádlott azzal védekezett, hogy erős felindulás vezérelte tettét, mert a sértett meghazudtolta őt, amikor felelősségre vonta, hol és kivel töltötte az éjszakát. A bíróság azonban nem fogadta el a védekezést, mert a sértett és vádlott készülékeinek cellainformációi és egyéb bizonyítékok ezt nem támasztották alá.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője a tényállás téves megállapítása, eltérő minősítés és enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést. A fellebbviteli főügyészség a védelmi fellebbezéseket alaptalannak találta.

A Fővárosi Ítéltábla a teljeskörű felülbírálat eredményeként megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást. A vádlott kifogásával ellentétben nem volt megállapítható, hogy az elsőfokon eljáró bíró elfogult lett volna vele szemben, erre utaló körülmény a tárgyalási jegyzőkönyvekben nem volt tettenérhető, a bizonyítási indítványok elbírálásából, és a bizonyítékok mikénti értékeléséből sem lehetett erre következtetni. A cselekmény kirívóan erőszakos jellegére tekintettel a törvényszék indokoltan kezelte a sértettet különleges bánásmódot igénylő személynek, ennek megfelelően törvényesen hallgatta ki őt a vádlott távollétében, hogy ne kelljen vele újra találkoznia. Ez azonban a vádlott védekezéshez való jogát nem korlátozta. A védelem által indítványozott informatikai szakértő kirendelése szükségtelen volt, mivel a vádlott telefonjának cellainformációi alapján egyértelműen kizárható volt, hogy ő az általa megjelölt időpontban látta a sértettet egy másik férfi házából kijönni. A törvényszék minden lényeges bizonyítékot beszerzett és azok megfelelő értékelésével

megalapozott tényállást állapított meg, azt csupán az elszenvedett erőbehatások mértékével kellett kiegészíteni az orvosszakértői vélemény alapján. A cellainformációk alátámasztották, hogy a sértett a kérdéses éjszakán az otthonában tartózkodott. Sértetti közrehatás a cselekmény elkövetésében nem volt kimutatható, a sértett bántalmazása kizárólag a vádlott féltékenységére volt visszavezethető.

Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a vádlott egyenes ölési szándékkal, rendkívüli embertelenséggel és brutalitással támadt rá a sértetre húsklopfolóval és késsel, így a különösen kegyetlen elkövetési mód megállapítása szintén helytálló volt. A vádlott nem volt tudatbeszűkültségben és bár a cselekmény indulatvezérelt volt, olyan méltányolható okot, ami a magatartását erkölcsileg valamelyest menthetővé tenné, az ítélet sem talált, ezért az enyhébben minősülő, erős felindulásban elkövetett emberölés megállapításának nem volt helye.

A hozzátartozó sérelmére történt elkövetést súlyosító körülményként kellett értékelni és az élet elleni cselekményeknél a büntetlen előélet is csak kisebb súllyal esik latba. Ugyanakkor figyelembe véve, hogy a cselekmény nem többszörösen, hanem egy okból minősül súlyosabban, és hogy a sértett, még ha a véletlennek köszönhetően is, de életben maradt, az elsőfokon kiszabott szabadságvesztés mértékét az ítélet túlzottan szigorúnak találta, ezért azt a középértékhez így is közelítően, 14 évben határozta meg. A vádlott a Büntető Törvénykönyv ez irányú szigorítását követően valósította meg személy elleni erőszakos bűncselekményt hozzátartozója sérelmére, így a törvény kötelező előírása folytán ki van zárva a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből.

Budapest, 2025. február 20.

*Fővárosi Ítéletábrla
Sajtótitkárság*